

Як гарно почувати, що я — сильний
І що мені належить світ.
Як гарно бачити, що мій шлях — вільний
І що всі біографії — шаржний звіт.

І хто зважиться піти зі мною поруч?
І хто розсміється над безглуздям хмар?
Як весело, коли я опускаю штору,
Як весело, коли зі мною гуляє бульвар.

Як вільно я тримаю руки в кишенях,
Який непримушений мій беззлюбний зір.
Ви розумієте? Не має піску в жменях
В гороховім костюмі звір.

[З книги «Піро мертвопетлює»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .